

Infustumque gemens resonat vagitibus orbis.
 Tunc variae gentes veniunt de sedibus imis,
 Rusticus et miles, posito diademeate reges,
 Paupere commistus æquali in agmine dives.
 Altus ubique tremor precibus nunc ingemet orbis,
 Tendentesque manus populi clamore morantur.
 Ipse sedens Dominus eminent lumine clarus,
 Et prepotens cunctis rnicat in virtutibus ignis,
 Excelsoque throno cœlesti sede coruscat,
 Martyribus septus, numero candente virorum.
 Dilectisque suis comitatus vatibus exstat,
 Clara quibus niveis effulgent tempora tenuis.
 Jamque sacerdotes nltidis in vestibus adsunt,
 Gestantes rutilant premialia vincia coronis
 Submissæque omnes genibus. . . . adorant,
 Solusque agius sanctusque Deus, vox oinibus una est,
 Æternaque dies aique immutabile tempus;
 Lux ubi clara lucet, spirat salubrior aura,
 Et secreta Deo regio ditissima campis,
 Beataque nimis sereno in cardine sedis
 Semper victura, semperque in luce futura
 Lucet, et aspirans vitali flamine ventus,
 Omnipotensque solo prædivite. . . .
 Florea vibratis conflagrat purpura pratis.
 Illic rosei nivea variantur semina ruris,
 Aut roseis nivea crispantur floribus aura.
 Nescia illa quibus suavescat pulchrior alga,
 Aut quibus ætheris aspirat mollior aura,
 Quis melior specie, aut quis præcelat honore.
 Nunquam florigeris similes nascentur in hortis;
 Lilia nec nostris floruerunt talia campis,
 Nec notata rubet mox ut rosa panditur alba,
 Purpura nec sic est Tyrio concocta rubore,
 Gemma coloratis fulget speciosa lapillis
 Prasinus inde nitet, illinc carbunculus ardet,
 Smaragdusque lapis micantia lumina fundit.
 Illic et odoriferis nascentur cinnama virgis,
 Et viridis lætum gratum conflagrat amoenum.
 Illic jacet ingenti radiatum luminis aurum,
 Et nemora alta tenens florenti vertice cœlum,
 Nox ubi nulla suas defendit tetra tenebras,
 Iræque insidiæ [que metus] pulsæque a limine

[curæ,

A Hic malus extremis religatur exsul in oris,
 Hicque labo veritus fñes habitare beatos.
 Illic prisca fides electa in sede quiescit;
 Justitia gaudens æterno in fœdere vivit,
 Et secura salus placitis laxatur in arvis.
 Hic quicunque bonus. . . . bonique colonus,
 Quique Deum metuit innoxia mente trement,
 Atque suos coluit sacra pietate parentes,
 Aut inopem quoties opibus solatus amicum,
 Et coluit sanctam semper sine crimine vitam,
 Atque laboranti quisquam subvenit amico.
 Pauperis adjutor, solitusve fovere pupillos.
 Eruit et nocitos, subvenit crimine pressis,
 Hospitibusque suæ tribuit qui munera mensæ,
 Non aliquem nocuit, et non aliena cupivit,
 Illi exultantes divinis laudibus omnes,
 Orantesque simul referunt ad sidera voces,
 Psallentes Domino celebrant præ gaudia laudes.
 Beatamque vitam nuntiis comitantibus ibunt.
 Postquam hæc Dominus felicia dona peregit,
 Et justos potius in æterna dona premisit,
 En miseranda venit lugens sua crima turba,
 Et gemitus mōrent lacrymis ardentibus omnes,
 Testanturque sua crebris ululatibus acta:
 Flammea pro meritis infantia tela tremescunt.
 Angeli corripiunt jam jam, prohibentque precari,
 Et prohibit seras penitendo fundere voces,
 Jamque precum venia, flamma veniente, negatur.
 O miseri! quoties vobis divina potestas
 Innotuit! quoties majestas cognita veri!
 C Audistis sonitus, vidistis fulgura cœli,
 Assidue pluvias ventorum et grandinis iras
 Experti! quoties noctesque diesque serenas
 Tempora secundæ dabant munera vobis!
 Ver babunde rosas, frugibus nec defuit æstas,
 Autumnus varia præbuerat mitia poma,
 Semper hiems lætas glacialis fregit olivas.
 Cuncta Dei tribuit bonitas, nec defuit unquam.
 Nec per tanta Deum genus scivit humanum.
 Terra Deum metuit, pontus Dei nutu pepeadit.
 Et fluvius siccis pressus refluxit arenis,
 Et genitura Deum per omnia læta fatetur:

ANONYMI EPISTOLA

AD
 SOROREM ANONYMAM.

Splendida virginitatis castimonia florentis præditæ, lymphaque superni laticis melliflua coelitus irrigatæ, nobili non solum carnali generositatis prosapia virginis, verum etiam (quod præstantius est) spirituali dignitatis honore insigniter compitæ, Christi ancillarum leve jugum Dei gestantium gubernatrici, et monasticæ conversationis normam regulariter, authenticis prisorum Patrum formulis, commissos sibi gregi indefesse præbenti, nec non inclytæ puber-

D tatis indoli, candido integratilis vestimento incorrupte adæque decoratæ, cœlestique gurgitis unda late manantis vivi et semper abundantia potatae, non solum exteriore litterarum studio, verum etiam interiore divinæ scientiæ luce illustratæ, N., absque præcedente meritorum adminiculo, N., spiritualis officii munificientia fungens, in angulari lapide, Christo videlicet, optabilem salutem.

Fateor charitati vestre, postquam Britannicas

telluris inelyta sceptra, divinæ pietatis admonitione, ut reor, salubri tactus, fugiens deserui, relictaque secundissima natalis patriæ insula, quam glauca spumantis maris cœrula influentia scopolosis marginibus undique vallant, fragilitatis meæ conscius, et scelerum meorum aliquatenus tunc reminiscens, una cum totius propinquitatis meæ propemodum caterva, Christo favente, ferventis ingruentibus pelagi molibus transvectus, ad hujus regionis marginem applicuisse gratulans, votorum compos tripudiam; liminibusque heatorum apostolorum, orationis causa, demendi innumera piaculorum meorum pondera, pergendo me satagebam præsentare, ibique cunctis affinitatis meæ propinquis propemodum longo quietis somno sopitis, solus in hujus exsilio calamitate orbatus (et merui), haud secus dicendum mihi est, quam tristis mœrensque remansi; non tamen incolumitate corporis pristina robustisque membrorum artibus hujus pestis valetudinem evasi; sed (gratia et laus pio flagellatori) omnibus membrorum compaginibus quassatis et contritis, anhelans fatigatus resto: quod mihi per usum et novum et vetus est, nullam reperisse me isthic habitantium feminini sexus personam fideliorem, in omnibus non adulatio[n]is causa, sed veritatis firmitate constans, dum me admodum ante quinquies quina mensium volumina toto vexatum corpore febris anhelaz frigus et calor decoquerent, benigna charitatis humanitate memini susceptum, quod utique juxta præceptum Domini, tunc vos infirmo ægrotoque non ignoro egisse, ob æternæ retributionis mercedem, eamdem quoque hactenus parum pigræ fraternitatis affectus dilectionem divini amoris obtenu compleentes observare dignoscimini. Qua de re scribendi vobis materiam nequāquam incongruam nactus, qua amabilem vestræ germanitatis spiritualem necessitudinem caraxando alloquerer, cum me Christus bonorum eunctorum largitor, præeunte clementia sua, discen[t]ium cœlesti gratiæ suæ rore aliquantulum per suum participem efficeret. Ideo vobis dirigere versiculos metrica ratione compositos diu fixum mente tenui, et corde simul dulce habui, quia nullos legentium novi quibus libentius pitterem, ubi pro certo scio nullam diræ fraudis suspicionem mentem

Lector casses catholice,
Atque obses athletice,
Tuis pulsatus precibus
Hymnista carmen cecini
Sicut pridem pepigeram
Usque diram Domnoniam
Florulentis cespitibus
Elementa enormia
Quassantur sub ætheria
Dum tremit mundi machina
Ecce nocturno tempore
Quatiens terram tempestas
Cum fracti venti fædere
Et ruptio relinaculo
Tum libertate posita

Spissa statim spiramina
Quibus bissena nomina
Horum archon atrociter
Furibundus cum flamine
Unde Titanis torrida
Cumque fatus victorie
Tremebat tellus turbida
Cadebant cum verticibus,
Neque guttae graciliter,
Mundi rotam rorantibus,
Cum præpollenti pluvia
Turbo terram teretibus
Quæ catervatum cœlitus
Neque cœlorum culmina
Quorum pulchra planities

A destinantis mordere, nec dictantem hostili vituperatione lacerare, licet vitiosa pagina scabrum schedula reperiatur. Illic itaque nuper metricæ artis peritiam, Domini nostri omnium generalis, meique specialis, præsulis venerandi Bonifacii sub magisterio didiceram, quo mihi, post illuminatorem cœlestern, cui secreta cordis patent, et quem occulta et abdita non latent, mentis oblitus aperitur, et arida pectora mea imbre superni nectaris quotidie cœlesti irrigantur. Hos namque versus, jociste more, caraxatos reperiatis, si diligenter non dedignemini litterarum perscrutari capita, hoc est quaternis versibus cæteros in medio positos velut ambitu quodam cingentes illos. Hi, quos tuo nomine proprie prætitulavi, ceu spiritualis matris, a principio incipiunt regulariter
B ad sinein usque decurrentes. Discipulæ vero meæ a calce tuorum inchoant, non inopportune, quia discipula magistram, sicut ancilla dominam suam sequi debeat.

Este..... memor Domini regnantis in aede ita de
fide inchoant..... cœlorum in arce. Si quid autem
huius operi minime congruum tersumque, et contra
regulam grammaticæ artis insertum invenietis, hoc
polire runcinando, sumpta lima ex officina gramma-
ticorum, reminiscemini. Illud etiam subnixa prece
flagito, ut per illam immarcescibilem spiritualis ami-
citiae necessitudinem, ut nemini hoc opus ostendatis
sine meo consensu, et hujus operis personam pro-
dati absque licentia mea, ne inde dira seges invidie
crescat, unde veræ pacis concordia pullulare debuit,
C sed potius pacti fœderis germanitatisque copulatæ
vicissim apud nos firmissima sponsione dextrarum
memores perenniter estote, meique laboris sudori
purissimis orationum vestrarum precatibus favere,
suppliciter posco, dignemini.

Asc. berc. can. dour. ehu. feli. gip. ha. gal. is.
ker. lagu. man. not. os. pert. quirun. rat. suigil.
tac. ur. ilc. ian. zar.

R R R. Rex Romanorum Ruit.

P P P. Pater Patriæ Proseclus est.

F F F. Ferro Frigore Fame.

M M M. Monitum Monumentum Mortuus est.

V V V. Victor Vitalis Veniet.

A A A. Aurum A nobis Aufert.

Danez nimbo ac pubibus

Donec nimbo ac nubibus

Nam tenebrescunt turbine.

Germana Phœbi numina,

Neque flagrabat flamam

Sicut solet saepissime

Sed cæcatur caligine

Plaustri plane pulc

Aquilonis a Circio

Ac totidem torrentibus

Oblique flagitiantibus

Alque responsa reddidi,
Onde la profeta suora

**Quando protectus fueram
Per concordem Corinthus.**

Per earentem cornubiam et secundis graminibus

El tecumis gramática

Convexa cœli camera
 Sub ventorum monarchia.
 Orto brumali turbine,
 Turbat atque vastitas
 Baccharentur in æthere,
 Desavirent in sœculo
 Et servitute sopita,
 Duelli ducunt agmina.
 Indiderunt volumina.
 Famam verrens ferociter
 Veniebat a cardine,
 Labuntur luminaria.
 Non furerent inglorie,
 Atque eruta robora,
 Simul ruptis radicibus :
 Manabant sed minaciter
 Illuminebant cum imbris,
 Essent reserta flumina,
 Grassabatur turbinibus.
 Crebrantur nigris nubibus
 Carent nocturna nebula,
 Perlucebat ut glacies,
 Torre teguntur trucibus.
 Disrupto rerum ordine
 Atque præclara lumina
 Ductor dierum Lucifer
 Auratum sidus surgere
 Velut furva fuligine.
 Non comparent currícula
 Cursum servantis sedulo
 Septem latet lampadibus
 Pleiadis pulchra copula
 Hæc condescendunt per æthera
 Tunc pari lance limpida
 Zodiacus cum cætera
 Quem Mazaroth reperimus
 Dissensum cum sideribus
 Nec radiabat rutilus
 Quia nubes nigerrima
 Attamen flagrant fulmina
 Quando pallentem pendula
 Quarum natura nubibus
 Nec non marina cœrula
 Qua ruit irruptio
 Per pelagi itinera
 Cum bullis et brumalibus
 Oceanus cum molibus
 Pulsabat promontoria,
 Sic turgescerat trucibus
 Insigendo fluminibus
 Quid dicam de ingentibus
 Quæ nullus nequet numero
 En multa in miraculo
 Clara Christi clementia
 Cum grata gallicinia
 Suscitarent sonantibus
 Tum binis stantes classibus,
 Matutinam melodiam
 En statim fulca, flamme,
 Tigna tota cum trabibus

Vacillabant ab omnibus
 In tantis tempestatibus
 Nostra pavent præcordia
 Quando cernebant lumina
 Horisonis fragoribus
 Tum tandem cursu caterva
 Portum petit Basilicæ
 Sic pelluntur pericula
 Ab Atlantis prosapia.
 Ab ortu Solis sidera :
 Libræ torpebat trutina
 Cyclus fuscatur caterva,
 Nuncupari antiquitus,
 Per Olympum lucentibus.
 Sicut solebat Sirius,
 Abscondunt polos pallia
 Late per cœli culmina
 Flammam vomunt fastigia
 Procedit collidentibus :
 Glomerantur in glareæ.
 Ventorum ac correptio
 Salsa spumabant æquora
 Undosus vortex fluctibus,
 Atque diris dodrantibus
 Suffragante victoria.
 Pontus ventorum flatibus
 Scopulosis marginibus,
 Altæthroni operibus
 Computare in calculo ?
 Nunc apparent propatulo
 Per hæc facta recentia,
 Quasi quarta vigilia
 Somniculosos cantibus.
 Celebramus concentibus
 Ac synaxis psalmodiam.
 Nutabant a fundamine
 Tremebunda ingentibus
 Aulæ pulsatis partibus,
 Ac Auroraæ turbinibus
 Tot monstrorum prodigia
 Tecta et laquearia
 Conculci et creporibus
 Confracta linquens limina,
 Populante pernicie,
 Per matris adminicula
 Quidam discrimen duobus
 Per devexa ac lubrica
 Metuebant magnopere.
 Porro cum tetræ tenebræ
 Fatiscentes velamine,
 Scissa cæca caligine
 Tum videns ab ecclesia
 En, inquam, noctis horridæ
 Ecce casæ cacumina
 Quæ solebant lautissimæ
 En genistarum aprica
 Pelluntur parietibus
 Heu tectorum tutamina
 Ecce crateres a culmine

Flatus sœvi spiramina
 Et nisi natalitia
 Tuerentur trementia
 Forsan quassati culmine
 Quemadmodum crudeliter
 Propalant Evangelica
 Turris fregisse fragmina
 Ergo Christo in commune
 Grates dicamus dulciter
 Doxa Deo ingenito,
 Simul cum sancto supra
 Devitantes cum saltibus,
 Clivosi ruris latera
 Casam contritam crepero,
 Præterissent et latebrae
 Orto jubaris lumine,
 Quasi mortis imagine.
 Tigilli fusa fragmina,
 Nunc apparent spectacula :
 Cadebant ad fundamina,
 Sumi dulces deliciæ
 Frondosarum velamina
 Fabrorum arietibus.
 Prosternuntur in platea :
 Ruunt sine munimine
 Hæc fecerunt ludibria.
 Pauli sancti solemnia
 Timidorum præcordia,
 Quateremur et fulmine.
 Novies binos circiter,
 Trini Tonantis famina,
 Cum immensa maceria.
 Adempti a discrimine,
 Manenti immortaliter
 Atque gnato progenio,
 Flatu regente sœcula.

INCIPIT CARMEN ALIUD.

Nuper de illabentibus
 Absque mora mea tuum
 Quemadmodum mellisicis
 Illustris quandam poeta
 Styli calamo stridulo
 Sæcris inserit schedulis
 Evolutam labilibus
 Binis brumæ temporibus
 Mox completa vergentium,
 Heroicorum versibus
 Romæ urbis indigena
 Caraxante persedulo
 Doctiloquus Sedulus
 Mundi molem rotatibus
 Protelata præpatulis
 Pepulisse perniciter
 Trini fuere famine
 Divulgati per æthera
 Virtutum quos redimita
 Pœtanamque per fabricam
 Fidei nec non trilicibus
 Sic truduntur tyrannidias

Quibus horrende irruit
 Bellicosus in agone
 Conternatus quid veritat
 Christi crucis per culmina
 Quæ fugax Orcas horridis
 At vos famosi viribus
 Trucem vicistis tropæo
 Qui propinquos et patrias
 Ignoti ruris cespites
 Neqæ furentes vortices
 Turgentis Ditis tellarem
 Neque latrones libidis
 Latiferas libidinis
 Abstrahuntque exuvias
 Neque bellus vibrantibus
 Aberrantes per devia
 Celsorum Christi militum
 Tum Agapæ pro numinis
 Gradientes sublimia
 Illum visendi gratia
 Nacta foret a numine
 Omnes hi in Domino
 Essent juncti bitumine
 Tandem decurre concite
 Aëdem almam adiere
 Ubi Petri corpusculum
 Tum altare felicibus
 Prosilit de ergastulo
 Clavigero et regiæ
 Intervalla obstaculis
 Parum sistens stabiliter.
 Viri absque cunctamine
 Summi Olympi supera,
 Cristatos cingit corona
 Æthralia heri vegetam
 Girant thoracis humeros
 Te labiosa tironis
 Imber veluti ingruit
 Christi adverso agmine
 Furvæ erectus indicat
 Ferimus frontis vexilla
 Timet telorum imbribus
 Viri sudantes strenuis,
 Hostem belli æthereo,
 Aspernantes peregrinos
 Adistis casu præcipites;
 Undisonis fragoribus
 Debellantis per terrorem
 Glomerantes genuinis
 Luridaque Cupidinis
 Legentibus per avias.
 Rabidi rostri rictibus
 Dumosi ruris limina
 Refrenarunt propositum
 Iter suum conaminis
 Petri petunt suffragia,
 Frequentant ut amnesia
 Petri juvant famine
 Bini sane pro sæculo

ANONYMI EPISTOLA AD SOROREM ANONYMAM.

Germanitatis uscidæ
 Perlongi callis limite
 Patriam quam petiere
 Latet tellure conditum.
 Conterinis fratribus
 Carnis evulsus clanculo
 Cœli adhæsit munitæ
 Quo enectus florentibus
 Sociatus sublimibus
 Regnat isthic per sæcula
 Bini bini beantibus
 Virentes ac si floscula
 Olim spretas agilibus
 Non quid luxu labilia
 Sed quid fertur non minima
 Quibus ditatur arida
 En vehebant volumina
 Multimodis et mysticis
 Quorum auctor cœlitus
 Quæ prophetæ apostoli
 Indiderunt pergamene
 Nunc vestium velamina
 Mirificoque munera
 Quæque ita enormia
 Pulchro prorsus propagine
 Gnati quædam genimina
 Foliiis quique vescitur
 Cumque proles progreditur
 Neque illos qui genuit
 Fetus fluant ex semine
 Sed quid magis mirabile
 Ova viri et feminæ
 Parturire progenitum
 Lena ostri elabitur
 Spissam ceu aranea
 Tumque lanæ latratis
 Fila in quæ revolvitur
 Inde sumuntur serica
 Quorum persplendet species
 Paradisi puniceis
 Quibus inter eburnea
 Sic, sic saue sanguinea
 Pulchre picta perniveo
 Viridi fulvo floreo
 Paradisi cespitibus
 Angelorum cum millibus,
 Carpens æterna gaudia.
 Meritorum meatibus
 Paradisi per florea
 Patrias petunt cursibus
 Cosmi querunt quisquilia
 Charismatum donamina,
 Animarum per florida.
 Numerosa per agmina.
 Elucubrata normalis
 Adesse constat alitus,
 Doctiloqui oracula
 Almo inflanti flamme
 Ulla produnt oramina
 Perferebant propere.

Eliciunt exordia
 Deprompta in origine
 Vermis fuerunt minima
 Bruma meatum oritur.
 Ovorum alvo oritur
 Vermis idem recaluit
 Imo naturæ germine
 Mundo et desperabile
 Calificati calore
 Fetum vellere vegetum
 Vermiculo cum vertitur
 Telam texit muscanea.
 Fusæ valde volantibus
 Veluti setis torquetur
 Quæ portabant prouisca
 Pulchra ceu planities
 Purpurata cum roseis
 Lilia locant linea
 Sericorum insignia
 Colore atque croceo,
 Fucata atque lanae
 Ut peplorum per pallia
 Tam sanctorum reliquias
 Advehebant enormiter
 Quæ concedunt oramina
 Necnon adhuc munuscum
 Thoracidos tuentibus
 Imagines auriferis
 Cumque multa magnajima
 Christi sponsæ Ecclesiæ
 Et ipsorum et omnium
 Valetote felicibus
 Pulchra pandunt oramina
 Nonnullorum eximias
 Dicatus nutu naviter
 Orantium fidelia
 Quidam addunt pulcherrimum
 Rectorquentes luminibus
 Christi matris capitibus
 Perducebant donamina
 Cuncta ferebant opimæ
 Matri Christo credentium
 Vitam clausuri calcibus.

INCIPIT CARMEN ALIUD.

Summum salorem solia
 Altæ Olympi arcibus
 Cuncta cernens cacumine
 Alta poli et infima
 Cujus immensa munera
 Antequam rictu rabido
 Ore halitum corpore
 Carminare concentibus
 Ipsum profecto precibus
 Allidens libentissime
 Curvatam colli cervicem
 Titubanti tutamina
 Sacrosancta sublimiter
 Alma per adminicula

Quibus infesti fortibus
 Christi tironum cassibus
 Aflant necantes imbribus
 Illos, illos Omnipotens
 Ubi Typho terribimus
 Girat torquens gurgitibus
 Eu pilarum acerrima
 Sed sit qui per æteralia,
 Obvallatus minacibus,
 Colorum summo lumine
 Telluris late limina
 Nequeo prorsus funera
 Raptent et rodant avido,
 Sortis rigenti torpore
 Celsæ laudis stridentibus
 Pete profusis fletibus;
 Solo tenus saepissime,
 Capitis atque verticem,
 Tribuat per solamina
 Suffragans manu fortier,
 Hostium demat spicula
 Ferant thoracas humeris
 Cæsis foedis fragoribus
 Telorum et micantibus
 Trudat æternis tenebris
 Tortis globorum gremiis
 Atri ignis ultricibus
 Parma pellat acumina
 Hostium a ferocibus
 Concertantes agonibus
 Ætherius qui omnia
 Verbi tantum cum Numine
 Mihi nova qui nutibus
 Litterarum cum lusibus
 Facunda funde famina
 Queam coepio in carmine
 Virum virtutum rumore
 Cassem priscum eum nomine
 Astra Olympi ignito
 Larem librant lucifluam
 Molem mundo minacibus
 Fumum furvum frigoribus
 Cœli jubar e culmine
 Titan tremet torrentibus
 Passim orbis per marginem
 Phœbe quoque flagrantibus
 Noctem nigram nubecolis
 Ambo spargunt spiramine
 Neque nocent nitoribus
 Ruris rigati rivo
 Sed lutosam liquoribus
 Arebat astra ignito
 Giiscunt ut glebae germina
 Sita roscido robora,
 Succorum sumunt saporem
 Ista cassis per culmina
 Gloriosa per agmina
 Rutilanti redimita
 Astra convexi Olympi

Aldehelmum nam altissimum
 Alto nostratum nomine
 Pollentem per cœlestia
 Sic, sic sane sublimibus
 Cœli ceu per culmina
 Illis, illis in omnibus
 Protegens arundinibus
 Christo semper fidelibus,
 Mundi herus molimina
 Formasti in origine.
 Aggrederer nutantibus
 Odis coaptam usibus,
 . . . . .
 Celso proferre famine
 Fulgescentem in æthere
 Comptum veluti lumine
 Ardui orbi vegeto
 Lustrant axis ignifluam
 Eminentem cum arcibus
 Foci complent caloribus
 Croceo fundunt fulmine.
 Tedis late lucentibus
 Adusque cœli cardinem
 Fratrem juvat ardoribus
 Lucem iurat corniculis
 Ignis æthralis lumina
 Nemorosis cespitibus
 Roscidi roris sedulo
 Tellurem humeantibus
 Torrentis globi jaculo
 Dura atque tenerrima
 Quæque virescunt tenera
 Severum nam per vaporem.
 Prisci pandunt præfulgida
 Gemmifera oramina
 Obryzo velut limpida
 Orbi clarescant viridi
 Cano atque clarissimum
 Nuncupatum et numine
 Potentem ac terrestria
 Satis ornatum cultibus
 Cudent per orta fulmina.
 Æqualem dico actibus
 Quæque fari sublimiter
 Surgens nempe prolixitas
 Tibi salus per stœcula
 Maneat immortaliter
 Odi hojus enormiter
 Refragat atque vastitas.
 Sospes ab usque macula
 Fine tenus feliciter.
 INCIPIT CARMEN ALIUD.
 Vale, vale, fidissime.
 Quem in cordis cubiculo
 Ave Hova altissime
 Salutatis supplicibus
 Te, te herus in omnibus
 Forma et visu virilem,
 Tuam primum propaginem
 Curiose conjicere
 Nullus valet volucribus
 Tamen aggressi gaudiis,
 Summo satore sobolis
 Generosa progenitus
 Statura spectabilis,
 Caput candescens crinibus
 Lucent sub fronte lumina
 Cœli candescunt calida
 Genæ gemellæ collibus
 Pedetentum purpureo
 Rosa veluti rutilis
 Aures osculant omnia
 Almi oris innumera
 Adest verbosa fulgidum
 Manus, manus mirabiles
 Tibiæ cursu teretes,
 Saepè sequuntur euribus
 Nam si centenis elanitet
 Ferrea voce fremitans,
 Nequit sane in sæculo
 Phile, Christi charissime,
 Cingo amoris vinculo,
 Olim sodes sanctissime,
 Ethelwaldi cum vocibus.
 Clarum creavit actibus,
 Facto et dicto senilem,
 Per profundam indaginem
 Mentis atque inspicere
 Summi cœli sub nubibus.
 Loquemur parum trepidis
 Satus fuisti nobilis
 Genitrice expeditus,
 Statu et forma agilis
 Cingunt capilli nitidis.
 Latit ceu per culmina
 Clari fulgoris sidera
 Glomerantur cum ollibus,
 Picta fuco et niveo:
 Radiat valde flosculis
 Verba ex ore prodita
 Nequeunt fari munera
 Sophia et omne lucidum.
 Multum pedes placabiles
 Tantum fortes ut sonipes:
 Salientes præpetibus
 Quisque lignis et vocitet
 Valde et ore crepitans
 Ullus fari oraculo
 Quantum mundo mirabilem
 Neque altum ingenium
 Ullus valet sonantibus
 Quod idcirco non offero
 Qui mundi per omnia
 Sospitem tete sordibus
 Tegat totum tutam pene
 Rite reddens refugium
 Inque locet æthereum
 Ubi semper consortium

Fine carens, cœlestibus
.....
Explicare mortalium
Licit clamet concentibus

Laude quavis nec refero
Cunctis claret confinia
Servet herus ab omnibus
Truso hostis acumine

Robustum per suffragium
Cœlestis sceptri gremium.
Persuariis angelicum
Vitam deges cespibus.

SANCTI ALDHELMI

SCHIREBURNENSIS EPISCOPI

DIPLOMATA QUÆDAM,

SIVE

EJUS OPERUM PARS QUARTA.

I.

*Excerptum ex libro Antiquitatum Meldunensis
cœnobii, ad verbum transcriptum.*

[Citat W. Dugdale in Monast. Ang. e Lelandi Collectaneis ms. in Bibliotheca Bodleiana, vol. III, p. 286.]

Melldulphus vitam eremeticam ducens, sub castello de Bladow, quod Saxonice dicitur Ingelborne Castell; fuit autem constructum a quodam rege Britanno, nomine Duinwallo Molvicius. Civitas quondam ibi fuerat, quæ penitus destructa fuit ab alienigenis; Castellum se munitione custodivit, quod per multum tempus stetit sine habitatione propinquia. Regia enim habitatio, et ejus manerium tam pagorum, quam Christianorum, non longe fuit a castello apud Kairdurb erg, quod Saxonice dicitur Brohambergh, nunc vero Brokenberg. Prædictus eremita B petiit a castellanis tugurium sibi fieri sub castello, et obtinuit; non enim ibi erat magna hominum frequentatio. Hic dum sibi necessaria deficerent, scholares sibi in disciplinatum adunavit, ut eorum liberalitate tenuitatem virtus emendaret. Brevi enim tempore scholares in exiguum conventum coaluere. Horum consortio et exemplo sanctus Aldhelmus ad plenum informatus, artem dialecticam adjecit erudire. Unde hinc fugiens ad pedes Adriani philosophi, abbatiss sancti Augustini Cantuariensis, per aliquod tempus studuit, et sufficienter edocitus Meldunum repetiit. Qui postea, cum sociis suis, sub Maeldulfo monacho attonsus est, vivente Maeldulfo post tonsionem ejus annos quatuordecim. Castellum prænotatum tunc fuit sub dominio Eleutherii episcopi Wintoniensis, qui dominabatur in tota West-Saxonia. Mortuo Maeldulfo, prædictus episcopus dedit situm Malmesburiae sancto Aldhelmo.

II.

*Charta qua Eleutherius monasterium Maeldulfum
Aldhelmo donat.*

[Vid. Will. Malm. de Reg.]

Ego Leutherius (*sic*), gratia divina episcopus, pontificatus Saxonie gubernacula regens, rogatus sum ab abbatibus, qui sub jure parochiæ nostræ cœnobiali monachorum agmini pastorali sollicitudine præesse

A noscuntur, ut terram illam, cui inditum est vocabulum Maeldufesburch, Aldelmo presbytero ad degendam regulariter vitam conferre largirique dignarer. In quo videlicet loco a primo ævo infantia atque ab ipso tirocinio rudimentorum liberalibus litterarum studiis eruditus, et in gremio sanctæ matris Ecclesiae nutritus, vitam duxit. Et ob hoc potissimum hanc petitionem fraterna charitas suggeste videtur. Quapropter prædictorum abbatum precibus annuens ipsum locum tam sibi quam successoribus suis normam sanctæ regulæ solerti devotione sequentibus, fraterna petitione coactus, ultroneus concedo. Actum publice juxta flumen Bladon, viii Kal. Septemb. Anno Incarnationis Domini 675.

III.

Quomodo Eleutherius Wintoniensis episcopus Aldhelmo presbytero et Meldunensi cœnobio terram de Maeldumesberg contulit æterna largitione.

[E chartulario cenob. Malmes. in Bibl. Bodl., fol. 10 b.)

Solet plerumque contingere ut autumali torrido facessante caumate brumalia sævientium ventorum flabra reciprocis alternatim corsibus succedant, quibus procellosa pelagi cœrula enomesque Oceani gurgites hinc atque illinc quatuntur, quatenus navigio errante, nullus absque discriminibus navigans furibundo flamme carbasa rumpente transfretet; ita nimis prostrata mundi pomplenta gloria, jamque appropinquante ejusdem termino, fluctuantes sæculi turbines incumbere experimento evidenti videntur, ut revera et absque ullo ancipiti scrupulo illa Domini præsagmina nostris tandem temporibus comprobentur impleri, quibus ita cœlestia oracula effatus est: *Videte fulneam*, etc. Porro inter has turbulentas sæculi tempestates Scripturarum flectenda sunt gubernacula, totiusque navigii armatura atque instrumenta paranda, quatenus, garrulo Sircnarum carmine spreto, ratis recto cursu ad portum patriæ prospere perducatur. Quapropter ego Eleutherius, gratia Dei episcopus pontificatus Saxonici gubernacula regens, rogatus sum ab abbatibus qui sub jure parochiæ nostræ cœnobiali monachorum agmini præesse noscuntur pastorali sollicitudine, ut